

MILLE KALSMOSE

Man er blot et redskab

En dag i november, hvor størstedelen af Danmark gik helt i sort til endnu en kaotisk og til dels usmagelig fejring af materialismen, bedre kendt som Black Friday, blev der samtidig i hjertet af Aarhus, åbnet op for lys, minimalistisk elegance til ferniseringen på ARoS' nye udstilling Cool, Calm and Collected. Titlen stammer fra en Rolling Stones sang, som handler om at være lige netop det – kølig, rolig og selvsikker. Tre beskrivende ord, som i allerhøjeste grad indkapsler essensen af Skandinavisk æstetik. Cool, Calm and Collected er en gruppeudstilling bygget op omkring de ypperste kunstnere inden for dansk samtidskunst.

Udstillingen strækker sig over hele ARoS' 1. etage og når man begiver sig ned af museets karakteristiske hvide spiraltrappe, er det første øjet bliver mødt med, en lille spejlblank ballon lavet af Jeppe Hein. Den hænger der så fint og fungerer nærmest som en lille teaser for den udstilling man er ved at gå i møde. Interessen spidser til og man tager de resterende trappetrin i et lidt hurtigere tempo.

Der står den så, Tribe – my survival, en tredelt skulpturserie af Mille Kalsmose. Værket står der og triumferer, næsten som var det bevidst om, at det er gæsternes første møde med udstillingen. En maskot for dansk samtidskunst – smuk, elegant, dyb og reflekteret. Kun ganske få dage efter mit besøg på ARoS har Mille Kalsmose og jeg aftalt at mødes og tale om udstillingen, om hvad der rører sig i hendes liv og om hvordan fremtidsperspektiverne ser ud. I vores email-korrespondance forinden har mødetidspunktet ændret sig et par gange, dette enten begrundet med The Whitney-dit eller Art Basel Miami-dat, hvilket vidner om at Mille Kalsmose ikke alene er en travl, men også en eftertragtet dame og når du er færdig med denne artikel, så vil du forstå hvorfor. Jeg har kun lige akkurat trykket på dørklokken til Mille Kalsmoses smukke hjem og atelier i Hellerup, da hun kører ind i indkørslen bag mig. Hun udstråler energi og overskud, da hun smilende afslører at bagagerummet indeholder lækre forsyninger til vores møde – en energi, et humør og et overskud hun formår at holde igennem hele interviewet.

Vi sætter os, forsyner os og starter så ellers interviewet som var det en ganske almindelig samtale – sådan falder det helt klart os begge mest naturligt.

Tribe – my survival

Barbera Pallock, en freelance kunstkribent og kunstkritiker for New

York-times, har tidligere beskrevet Mille Kalsmoses arbejde, som noget der kan forstås og resoneres på flere niveauer og på tværs af kulturer. Hun mener, at Mille Kalsmose har fundet den perfekte balance mellem det universelle og det individuelle. Netop skulpturserien Tribe – my survival viser dette. Det der blev starten på værkets tilblivelse var et fund. Sagt med Mille Kalsmoses egne ord så fandt hun guld. Hvad der må have været gamle skæreforme til dele af et lædertaskemønster, kom pludselig til syne for hende en dag i New York da hun ledte efter materialer til sit arbejde. Disse skæreforme kom senere til at danne inspirationen for de forskellige silhuetter der udgør Tribe – my survival. Ved første øjekast fangede skæreformene hendes interesse, fordi de nærmest havde en form for ansigt, men jo længere tid hun funderede over dem, desto flere aspekter dukkede op. I selve processen, hvor skæreformen trykker i læderet igen og igen, for at danne ens udsnit, drog Mille Kalsmose en parallel.

”På et niveau kunne processen ses som en familie der formerer sig, gener der bliver givet videre, men på et andet og måske dybere niveau kunne processen ses som en genfødsel, en eksistens der kommer igen og igen. En kopi som dog alligevel ind i mellem falder ud til forskellige sider. Tribe – my survival kan ses som en familie men også som en tidslinje over eksistenser.”

Høj grad af bevidsthed

Som ganske ung mistede Mille Kalsmose sin mor ved et selvmord. Hun forklarer, at hun i lang tid efter følte, at hun i høj grad manglede noget – at hun var alene. Denne følelse ændrede sig efter arbejdet med Tribe – my survival. Efter at have haft det færdige værk stående i sit hjem i en rum tid følte hun ikke længere ensomheden. Jeg spørger til, om arbejdet med værket har haft en terapeutisk virkning, men det er ikke sådan Mille Kalsmose har oplevet det. Hun har tillagt skulpturen så meget bevidsthed, at den for hende, er blevet lige så virkelig som alt andet. Et menneske er en beholder for bevidsthed og energier, ligeså vel som skulpturserien Tribe – my survival er.

Mille Kalsmoses håndværk udstråler minimalistisk skønhed, grundighed og øje for detaljer, men hun fastlår, at hun har en ligeså stor karriere i det ikkefysiske, som hun har i det fysiske. Alt hvad Mille Kalsmose laver, er lavet med en stærk spiritualitet og det mærkes i den grad. >>

INTERVIEW

» For år tilbage lavede hun en række malerier der portrætterede fem kvinder og fem mænd der hver især har, eller på daværende tidspunkt havde, betydning for hende. Portræterne skulle ses og forstås som selvportrætter – ”De ser mig, derfor er jeg til. Deres blik gør, at jeg er til”. Dengang oplevede hun, at folk havde svært ved at følge hendes tanke, men igennem installationskunsten er hendes idéverden endelig kommet til sin ret. Mille Kalsmose taler om en indre og en ydre verden, hvor den ene

i hendes optik er lige så virkelig som den anden og dette skaber et nedbrud af diktomier – faktisk beskriver hun det som ’diktomierne fald’. Vil man se fundamentale forandringer, så skal man ikke bare gentage processer, så skal man starte et helt andet sted.

Dybt og reflekteret

For Mille Kalsmose er det vigtigt, at der er en stærk balance mellem det maskuline og det feminine i hendes værker. Derfor ynder

hun at arbejde med metaller.

”Metal som materiale er fast og rå og står i stærk kontrast til det skrøbelige og organiske. Ligesom den fysiske menneskelige skal er sat overfor det indre psykiske menneske, står metallet som en ramme rundt om det skrøbelige og delikate stof.”

Hun sætter en ære i at gøre op med den opfattelse, at det skrøbelige er noget negativt og det feminine som noget svagt og er ikke bange for, at værkets dybde ikke kommer til udtryk, hvis værket samtidig har en smuk overflade.

”Det er en misforståelse, hvis man er af den opfattelse, at det ene udelukker det andet – en stærk og intelligent kvinde, findes også med røde læber og stiletter.”

Værker der skaber sig selv.

Et af Mille Kalsmoses nyeste installationsværker har fået navnet Re-sounding organ. Som udgangspunkt vidste hun, at hun gerne ville arbejde med alger og at hun gerne ville tilføje lyd til værket. Hun beskriver arbejdsprocessen som meget intuitiv og primært et spørgsmål om ’bare at gøre’.

”Værket skabte i bund og grund sig selv, jeg skulle blot være det redskab hvorigennem dens energi kom til udtryk.”

Værkets lyd er udviklet i samarbejde med en af Danmarks førende hjerneforskere, og er en lyd der kan være med til at behandle kroniske smerter. I almindelige højtalere, kan lyden næsten ikke høres med det menneskelige øre, men når den bliver tilsluttet værket, får den en overvældende kraft.

”Værket giver liv til lyden, algerne var det første som gav liv til os. Man er blot et redskab som hjælper med til at skabe noget, der så videre skaber sig selv. Man skal bare være hænderne, og give plads til at det kan udfolde sig. At lave kunst, er et privilegie”.

Art Basel, Whitney og ARoS

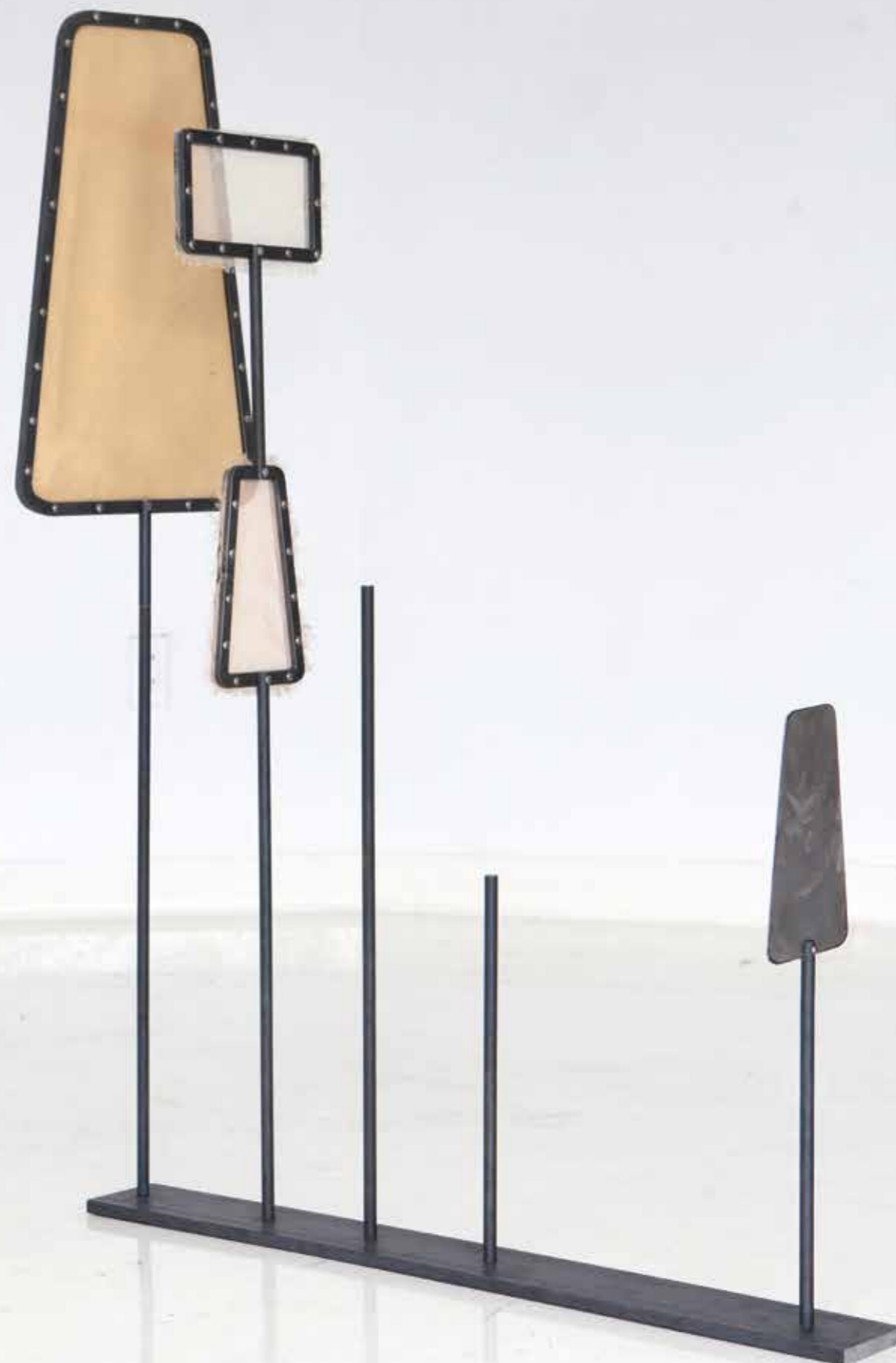
Mille Kalsmose er inde i en periode i sin karriere, hvor hun bliver hevet i fra nær og fjern og får en masse velfortjent opmærksomhed, men spørger du hende, hvad hun drømmer om, så bliver der svaret med et lille smil på læben, at hun gerne en dag at vil vende tilbage til Horsens for en stund og bidrage med noget til byen. ”Hvor fedt kunne det ikke være, at blive Horsens svar på H.C. Andersen.” tilføjer hun og griner. ●

Skulpturserien Tribe – my survival vises på udstillingen Cool, Calm and Collected på ARoS frem til d. 2. april 2018. Ud over Mille Kalsmoses serie kan man opleve værker af bl.a. Tal R, Olafur Eliasson og Jeppe Hein.

Mille Kalsmose sætter en ære i at gøre op med den opfattelse, at det skrøbelige er noget negativt og det feminine som noget svagt og er ikke bange for, at værkets dybde ikke kommer til udtryk, hvis værket samtidig har en smuk overflade.

Mille Kalsmose. Foto: Anders Sune Berg.

Mille Kalsmose, Tribe – My Survival, 2016.